

Arrest

nr. 55 830 van 10 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Obilic, Kosovo, en bezit u het Kosovaars staatsburgerschap. Enkele maanden na het beëindigen van de Kosovo oorlog werden u en uw familie door Albanezen uit jullie huis in Obilic verjaagd en werd jullie woning in brand gestoken. De KFOR (Kosovo Force) keek hier op toe en kwam niet tussenbeide. Sindsdien woonden jullie in Plementin, een dorp op enkele kilometers van Obilic. Daar werd op 6 mei 2000 uw oudste dochter, H.(...), geboren. Een zevental maanden later vielen enkele Albanese jongeren van het UCK (Bevrijdingsleger van Kosovo) uw huis binnen. Zij sloegen u met een boksbeugel en trachtten uw partner, B.(...) B.(...) (O.V.: 6.661.022), aan te randen. In het tumult traptten ze op uw dochter die lag te slapen op een matras. Zij was op slag dood. Toen zij dit merkten, sloegen de belagers op de vlucht. Britse soldaten van de KFOR-troepenmacht noteerden dit incident en zeiden u dat ze nog contact

zouden opnemen, wat evenwel nooit gebeurde. Verder durfde u uit angst voor hun veiligheid uw kinderen in Kosovo niet naar school te sturen. Enkele maanden voor uw vertrek, ergens in februari 2010, werd u nogmaals door Albanese jongeren aangevallen terwijl u op de fiets door Obilic reed. U werd verweten nog in Kosovo te verblijven. U hield aan deze vechtpartij enkele littekens en een beschadigd oor over. Daarop besloot u het land te verlaten. Toen een smokkelaar klanten ronselde in Plementin, hapte u toe. De smokkelaars maakten voor u een vals paspoort aan en op 21 juli 2010 vertrok u met uw partner en twee zonen in een bestelwagen naar België. Op 26 juli 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Daarbij legde u uw geboorteakte en Kosovaars nationaliteitsbewijs neer, beide uitgegeven op 15 juni 2010 in Obilic, en een getuigenverklaring d.d. 16 juni 2010 waarin twee personen verklaren dat uw huis in Obilic is afgebrand in 1999 en u anno 2010 geen huis meer hebt om naar terug te keren.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat aan uw relaas maar weinig geloofwaardigheid kan worden toegedicht. U, noch uw partner B.(...) B.(...), hebben immers van de moord op jullie dochter door Albanese belagers met enig woord gerept in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die jullie met behulp van een ambtenaar en tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebben ingevuld. U verklaarde toen wel verschillende keren geslagen te zijn geweest en uit angst niet meer hebben durven buiten te komen (CGVS-vragenlijst vraag 5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal echter hield u het uitdrukkelijk bij twee gewelddadige incidenten, één in 2000 en één in 2010 (CGVS p.12,14), en verklaarde u elke maandag op de markt in Obilic te hebben gewerkt en daarbuiten verschillende andere jobs uitgeoefend te hebben zoals het onderhouden van tuinen, hakken van hout en helpen bij de bouw van huizen (CGVS p.11). U verklaarde dat men u op de Dienst Vreemdelingenzaken de kans niet had gegeven alle elementen aan te halen omdat men u enkel kortstondig wilde interviewen (CGVS p.2), maar deze uitleg is niet afdoende om te verklaren waarom u een dergelijk ingrijpend element als de moord op uw dochter niet hebt aangehaald en waarom beide versies van uw dagelijks leven de afgelopen tien jaar niet in overeenstemming te brengen zijn. Bovendien is het opmerkelijk dat uw partner verklaarde deze feiten vergeten te zijn ten tijde van het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS B.(...) B.(...) p.2) en vervolgens, tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, deze feiten niet kan plaatsen in de tijd (CGVS B.(...) B.(...) p.3). Bovendien brengt u van het feit dat u een dochter hebt gehad, dat zij vermoord zou zijn door Albanese belagers en dat de KFOR dit zou hebben onderzocht, geen enkel begin van bewijs aan (CGVS p.16). U verklaarde bovendien dat zij in december 2000 werd vermoord door Albanesen met insignes van het UCK (Ushtria Çlirimtare e Kosovës of Kosovaars Bevrijdingsleger), maar deze organisatie is in de eerste maanden na het einde van de oorlog, in juni 1999, ontbonden, waardoor een aanval uit hun hoek weinig waarschijnlijk lijkt. Deze tegenstrijdigheden en ongerijmdheden ondermijnen ernstig uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien stemmen uw verklaringen geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. In het licht van deze informatie kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw buurt de afgelopen tien jaar permanent werd geterroriseerd door Albanese jongerenbendes die systematisch huizen binnenvielen, goederen stalen en mensen sloegen (CGVS p.15).

In dit opzicht is het evenmin geloofwaardig dat u uw kinderen niet durfde naar school te sturen als gevolg van de onveiligheid in Kosovo (CGVS p.5-6). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat het onderwijssysteem in Kosovo open staat voor alle leden

van de RAE-gemeenschap. Het beleid van de Kosovaarse overheid is, ook inzake onderwijs, immers gericht op integratie en niet op discriminatie. Het valt evenwel niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder de RAE laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie echter in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Hier dient echter vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. Roma kunnen in Plementin bovendien terecht in het onderwijscentrum (Romani: Roma Edukacijakoro Centro) onder leiding van Driton Berisha, een lokale geëngageerde Rom, dat deel uitmaakt van het Learning Centre Network van de NGO Balkan Sunflowers.

Hoe dan ook hebt u onvoldoende elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u in voorkomend geval van geweld of ernstige discriminatie geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband dient te worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie, maar ook erna, met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Bijgevolg is uw vrees zich tot de politie (KP) of tot de KFOR te wenden voor bescherming ongegrond. U verklaarde zich niet tot de politie te wenden omdat u vreesde door hen er slagen bovenop te krijgen, maar kan deze vrees niet staven (CGVS p.13-14). U baseerde uw wantrouwen ten aanzien van de KFOR op het feit dat zij niet zouden zijn tussenbeide gekomen toen de Albanezen uw wijk hebben ontruimd in 1999 (CGVS p.13). Dit is echter geen afdoende verklaring om geen bescherming in te roepen van de in Kosovo aanwezige autoriteiten anno 2010. U verklaarde de dood van uw dochter te hebben gerapporteerd aan Britse KFOR-soldaten, maar u hebt nooit enige navraag gedaan naar de stand van hun onderzoek (CGVS p.16). Een dergelijk gebrek aan interesse ondermijnt bovendien verder de geloofwaardigheid van de feiten. U hebt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt geen beroep te kunnen doen op afdoende bescherming van de binnen Kosovo opererende structuren, zoals in de vorige paragraaf uiteengezet.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele veiligheidsproblemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot

voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Kosovaarse geboorteakte en nationaliteitsbewijs bevestigen enkel uw identiteit, afkomst uit Kosovo en nationaliteit. Hieraan wordt echter niet getwijfeld. De verklaring van twee getuigen over de vernieling van uw woning in Obilic kan niets wijzigen aan bovenstaande bevindingen omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u aangehaalde gewelddadige incidenten en omtrent de verbeterde veiligheidssituatie in Kosovo. Dat u geen eigendom meer bezit in uw gemeente van herkomst en bijgevolg daar niet meer naar kan terugkeren, is overigens op zich een onvoldoende ernstig feit om gelijkgesteld te kunnen worden met een actuele vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ik ook in de asielaanvraag van uw partner B.(...) B.(...) (O.V.: 6.661.022) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker bevestigt dat hij niet kan terugkeren naar zijn thuisland omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het verdrag van Genève omwille van zijn Roma-origine. Verzoeker verwijst vervolgens naar zijn feitenrelaas en herhaalt dat hij samen met zijn gezin verjaagd werd uit Obilic nadat zijn huis in brand werd gestoken en de KFOR toekeek en niets ondernam. In Plementin vielen jonge Albanezen van het UCK de gezinswoning binnen, trachtten verzoekers partner aan te randen en vertrappten zijn dochtertje. Britse soldaten noteerden het incident maar ondernamen niets. Niet lang voor zijn vertrek werd verzoeker nogmaals aangevallen door Albanezen toen hij met de fiets reed. Verzoeker bevestigt dat hij zijn kinderen niet naar school kan sturen uit angst voor hun veiligheid. De situatie kan misschien verbeterd zijn maar is absoluut niet voldoende veilig voor Roma zigeuners. Ofschoon discriminatie verboden is door de Kosovaarse grondwet valt er in praktijk weinig van te merken. Verzoeker ontkent niet dat er stappen worden gezet voor wat betreft de bevordering van de integratie van de RAE maar de meeste initiatieven werden nog niet geïmplementeerd.

2.2. Verzoekers beperken zich tot een herhaling van hun feitenrelaas en gaan volledig voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan de door hen aangebrachte feiten. Zo repten verzoekers met geen woord over de moord op hun dochter in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die zij met behulp van een ambtenaar en tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebben ingevuld. Hoe dan ook brengen verzoekers hierover geen begin van bewijs bij. Verzoeker verklaarde bovendien dat zijn dochter in december 2000 werd vermoord door Albanezen met insignes van het UCK (Ushtria Çlirimtare e Kosovës of Kosovaars Bevrijdingsleger). Aangezien deze organisatie in de eerste maanden na het einde van de oorlog, in juni 1999, ontbonden werd is een aanval uit hun hoek weinig waarschijnlijk. Verzoekers doen in hun verzoekschrift geen

enkele poging deze tegenstrijdigheden en ongerijmdheden te weerleggen waardoor deze dan ook onverminderd overeind blijven.

Waar verzoekers stellen dat de situatie voor de minderheden in Kosovo niet afdoende gewijzigd is om een leefbare situatie op te leveren stelt de Raad vast dat verzoekers zich beperken tot blote beweringen die niet onderbouwd worden door concrete en objectieve gegevens in tegenstelling tot de motieven van de bestreden beslissing die uitvoerig worden toegelicht en steun vinden in de documentatie toegevoegd aan het administratief dossier. Zo blijkt onder meer uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Ook kan anno 2010 niet meer gesproken worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij zich in geval van problemen niet zou kunnen wenden tot de politie (KP) of tot de KFOR.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER